

Wiktorja Urbaniak

Celinka opiekuje się kotkiem

Krotoszyn 2013

CELINKA
OPIEKUJE
SIĘ
KOTKIEM

AUTOR

Wiktoria Urbaniak

Młota dziewczynka o imieniu
Celinka chciała mieć kotka,
lecz jej rodzice nie chcieli się
zgodzić. Dziewczynka, gdy rano
szła do szkoły zatrzymywała się
i przyglądała wszystkim napotka-
-nym kotom. Koty ją znaly
i lubily się z nią bawić.
Ta zabawa zajmowała Celinie
bardzo dużo czasu. Zdarzało się
że czasami spóźniała się do
szkoly. Pewnego ranka zobaczyła
u swoich nowych sąsiadów kotka.

Kotek bardzo jej się spodobał,
o takim kotku zawsze marzyła.
Dziewczynka tak kochała kotki,
że ciągle o nich opowiadała
swoim domownikom. Celinka
znała się na kotach ponieważ
długo o nich czytała. Dziewczynka
po długich namowach udało się
przekonać swoich rodziców do
spotkania z sąsiadami. Mama
Celinki przygotowała kawę
i upiekła pyszną szarlotkę.
Kiedy sąsiedzi przyszli Celinka

szybko próbowała się dopytać
o ich kotka. Dowiedziała się,
że jest dziewczynką i ma na
imię Śnieżka. O jakie piękne
imię? powiedziała zadowolona
dziewczynka. Celinka i Śnieżka
bardzo się polubiły. Od tego
czasu bardzo lubiły się bawić.
Na dowód tego Śnieżka wykopała
dziurę pod ich ogródkiem i
od tej pory codziennie przy-
chodziła do Celinki.

Pierwszego porannego popołudnia,
gdy Śnieżka chciała iść
do domu, jej drzwi były zamknięte.
Nikt nie otwierał nawet, gdy
mocno miała zata. Przeszła więc
dziurą na podwórko Celinki
i zauważyła tam coś
wielkiego i czarnego. Był to
czarny kot, który mieszkał
kilka domów dalej. Śnieżka
głośno zaczęła miauczeć.
Usłyszała to Celinka, która
natychmiast pobiegła po tatę.

Gdy otworzyli drzwi zobaczyli
czarnego kota, który chciał
rzucić się na Śnieżkę. Celinka
szybko odgrodziła kota i wzięła
Śnieżkę na ręce. Dzwonczynka
chciała, aby Śnieżka została u nich
na noc. Lecz rodzice nie chcieli
się na to zgodzić. Tata poszedł
sprawdzić, czy ich sąsiedzi są
w domu, ale nikogo nie było.
Wtedy rodzice zgodzili się, że
może zostać u nich na noc.

Celinka zaprowadziła Śnieżkę do swojego pokoju. Trochę się pobawiły piłeczką i poszły spać. Śnieżka ułożyła się obok Celinki zwinęła w kłębek i zasnęła. Następnego dnia oddała kotka swoim sąsiadom i opowiedziała o niebezpieczeństwie Śnieżki, którym był czarny kot. Pani Helenka i pan Andrzej podziękowali Celince za troskliwą opiekę nad ich kotkiem.

Do powrocie do domu Celinka
była dumna z siebie. Minęło
kilka dni i zaczęły się ferie
zimowe. Celinka usłyszała dźwięk
do drzwi, byli to jej sąsiedzi.
Celinka zawołała swoich rodziców,
przez chwilę rozmawiali. Pani
Helenka zapytała się Celinki
czy nie miała by ochoty
opiekować się trzy tygodnie
Śnieżką. Celince bardzo to się
spodobało i od razu się zgodziła.

Pomyślała sobie że rodzicom spodoba
się to i zgodzą się, aby mogła
mieć własnego kotka. Celinka
odliczała dni do wyjazdu
sasiadów na wakacje. Gdy
nadszedł ten dzień Celinka
od samego rana czekała aż
jej sasiadzi przyniosą Śmierikę
oraz jej kuwetę i akcesoria.
Pani Helenka dała też numer
telefonu do weterynarza.
Celinka bardzo dobrze
opiekowała się Śmieriką.

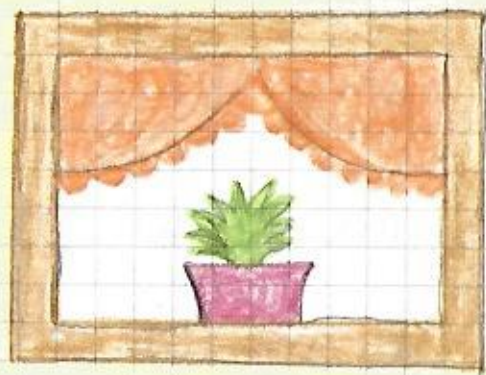

Perwonego dnia Celinka, wstata
i szukała wszędzie, Snieżki,
nie mogła jej nigdzie znaleźć.

Okazało się, że jest w gabinecie
mamy i dobrze się bawi, nie
zwracała nawet uwagi na
Celinkę. Dziewczynce zrobiło
się smutno, ale chciała by jej
rodzice polubili Snieżkę.

Tata, nie mógł się przyzwycząić
do Snieżki tak szybko.

Po kilku dniach Celinka
zauważyła, że Śnieżka siedzi
tacie na kolanach i dobrze
się bawią. Pewnego dnia do
Celinki przyszła kuzynka
Ania, ze szkoty. Gdy poznała
Śnieżkę to bardzo zazdrościła
Celince, że może się opiekować
takim pięknym kotkiem.
Śnieżka lubiła robić Celince
różne wybruki. Pewnego dnia
mama dziewczynki dała do
szafki ręcznika i jej nie domknęła.

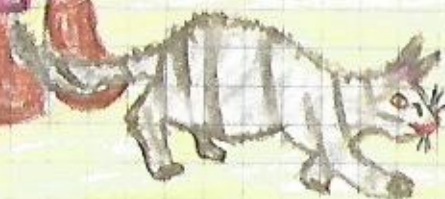
Gdy Celinka zauważyła, że nigdzie nie ma Śmierka, zaczęła jej szukać. Chwilę później usłyszała nagle krzyk i okazało się, że Śmierka była w tej szafce. Następnego dnia zadzwoniła pani Hlenska, by dowiedzieć się czy wszystko w porządku i żeby przekazać informacje, gdzie jest prezent dla Celinki i Śmierki. Po kilku dniach zginęła Śmierka, wszyscy jej szukali. Nigdzie jej nie było.

Szukali ją też u sąsiadów,
ale nie zobaczyli do jednego
pomieszczenia, w którym
była. Śnieżka zastanawiała
się, czy ma zamiać, ale
jednak nie zamiała.

Następnego dnia Celinka
przypomniała sobie o prezencie
dla Śnieżki od pani Helenki.
Dziewczynka od razu pobiegła
do domu sąsiadów i rozpakowała
prezent. Gdy Śnieżka poczuła
zapach takich chrupiek, to od

razu zamieszkała. Celinka
zobaczyła Śnieżkę z dwójką
małych kociąt. Celinka pobiegła
do domu i powiedziała swoim
bliskim. Mama powiedziała, że
Śnieżka będzie musiała zostać
sama ze swoimi dziećmi. Pewnego
mroźnego ranka Śnieżka przysza
ze swoimi dziećmi do domu
Celinki i chciała wejść do szafy.
Dziewczynka zrobiła jej tam postanie.
Jedem mały kotek był koloru
ruskiego, a drugi szaro-biały.

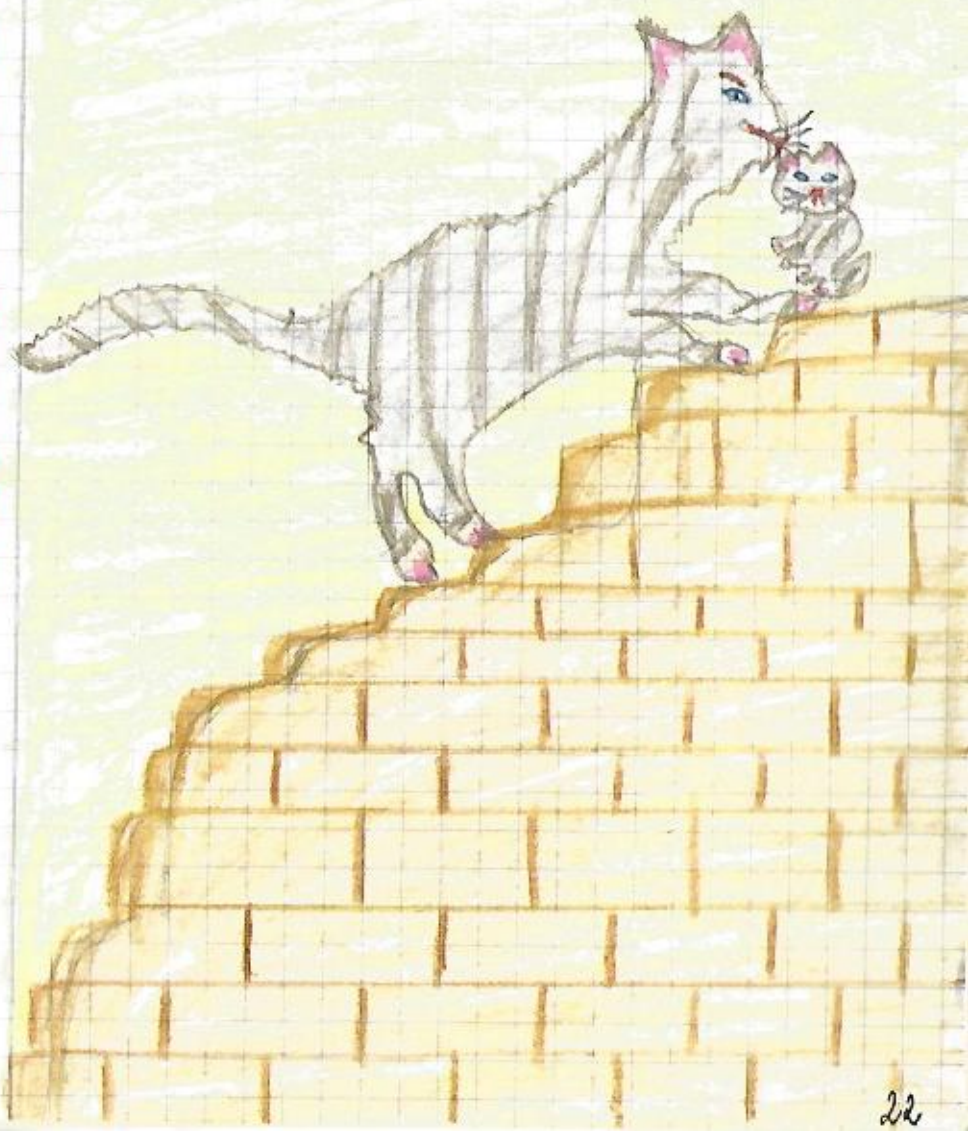

Zbliżał się czas powrotu pani Helenki i pana Andrzeja. Celinka zrobiła im dużą niespodziankę. Mama dziewczynki porozmawiała z sąsiadami. Po chwili pani Helenka powiedziała Celince, że w nagrodę za opiekę nad Śmierką może wybrać sobie jednego kotka. Ponieważ jej rodzice już się na to zgodzili, Celinka wybrała sobie szaro-białego kotka i nazwała ją Gwiazdka.

Wiktoria Urbaniak

Klasa III b

Szkoła Podstawowa nr 1 Al. Powstańców Wlkp. 13 Krotoszyn

Tel. 62 725 00 00